Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce Ing. J. N., zastoupeného JUDr. Karlem Mrazíkem, advokátem v Děčíně, Krásný Studenec 144, 405 02 Děčín XXIV, o žalobě proti sdělení Grantové agentury České republiky z 5. 3. 2002, čj. 783/02/gr

takto:

Věc se vrací Městskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 26. 2. 2002 domáhal přezkoumání rozhodnutí Grantové agentury [v nejasné žalobě jako napadené rozhodnutí označil rozhodnutí „ze dne 28. 1. 2002“, v nedatovaném doplnění žaloby advokátem (městskému soudu došlo 25. 11. 2002) je uvedeno, že žalobce se domáhá přezkoumání „sdělení GAČR z 5. 3. 2002 čj. 783/02/gr“].

Městský soud v Praze věc usnesením ze dne 29. 11. 2002 postoupil Vrchnímu soudu v Praze; v odůvodnění uvedl, že vrchní soud je k projednání věcně příslušný, neboť Grantová agentura ČR má pro rozpočtové účely postavení ústředního orgánu státní správy.

Vrchní soud v Praze, jemuž spis byl předložen 30. 1. 2003, jej předal Nejvyššímu správnímu soudu podle přechodného ustanovení § 132 soudního řádu správního s tím, že podle tohoto ustanovení Nejvyšší správní soud dokončí řízení zahájená před 1. 1. 2003, v nichž byla dána příslušnost vrchních soudů.

Příslušnost Nejvyššího správního soudu však není dána, protože nebyla dána ani příslušnost vrchního soudu.

Podle právní úpravy účinné do konce roku 2002 byly vrchní soudy ve správním soudnictví příslušné k projednání žalob proti rozhodnutím ústředních orgánů státní správy (§ 246 odst. 2 o. s. ř. ve znění tehdy účinném). Grantová agentura měla podle § 10 zákona ČNR č. 300/1992 Sb., o státní podpoře vědecké činnosti a vývoje technologií, „postavení“ ústředního orgánu státní správy pouze „pro rozpočtové účely“. Nebyla tedy (a ani dnes není) ústředním orgánem státní správy.

Navíc Městský soud v Praze přehlédl, že zákon právě citovaný byl s účinností od 1. 7. 2002 zrušen zákonem č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), a ustanovení zákona č. 300/1992 Sb. se tedy ani dovolat nelze. Grantová agentura má nyní sice stejné postavení (je organizační složkou státu, správcem rozpočtové kapitoly a je samostatnou účetní jednotkou), nicméně

dovolané legislativně matoucí ustanovení o tom, že „má postavení“ ústředního orgánu státní správy „pro rozpočtové účely“ nová úprava nepřevzala.

Před 1. 1. 2003 nebyla tedy pro rozhodování ve věci založena věcná ani místní příslušnost Vrchního soudu v Praze. Není tedy důvodu, aby řízení, zahájené u věcně a místně příslušného Městského soudu v Praze dokončoval Nejvyšší správní soud; ten proto za použití ustanovení § 7 odst. 5 *p. a*. soudního řádu správního věc vrátil Městskému soudu v Praze.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. 3. 2003

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu